

DE PERISCOOP

INFORMATIEBLAD VOOR BOEKENVRIENDEN

UITGEGEVEN DOOR DE N. V. ELSEVIER — LUXEMBURGSTR.AAT, 1 — BRUSSEL — HOOFDREDACTEUR: Dr R. F. LISSENS
 Verschijnt maandelijks. — Prijs: 3,— fr. — Jaarabonnement 25,— fr. — P.C.R. 962.48 — Tel. 11.93.10

De schrijver van « DE METSIERS »

HUGO CLAUS

Ze klagen en zeuren in Vlaanderen...

HUGO CLAUS was 19 jaar oud toen hij « De Metsiers » schreef, waarmee hij de Krijnpruis 1950 behaalde. Hij had toen echter al van het leven geproefd als gevelschilder te Parijs, arbeider in een suikerfabriek in Noord-Frankrijk, nacht-waker te Londen en typograaf. Hij woont momenteel te Parijs.

— Raymond Queneau is een fijne vent; ik heb verschillende malen met hem in een « bistrot » gezeten. Hij is amusant, en direct, en buitengewoon geestig.

— Werk je nu aan iets ?

— Ik heb een massa plannen. Maar ondertussen zit ik meestal in de « bistrot's » en speel tafeltbiljart.

— Werk je nog aan je tweede roman, je artiestroman ?

— Zeker. En ik wil het doen zonder de invloed van gelijk wie. Ze zitten genoeg op mijn kop voor de Amerikaanse invloed in mijn eerste boek. In Vlaanderen ziet men beter de invloeden dan de roman zelf. Ze weten wel, dat de moeilijkheid er juist in bestaat voorbij de invloeden te kijken.

— Wat schrijf je nu in je roman ?

— Ik beschrijf een tramrit. Het wordt heel leuk. Ik moet het geschok en gedaver onder je lijf doen aanvoelen. En dat in de taal en de compositie van het hoofdstuk zelf.

— En je eerste boek, wanneer verschijnt dat ?

— Het is zoëven uitgekomen bij Manteau te Brussel.

— Wat denk je er nu van ?

— Het interesseert mij niet erg meer. Je weet, dat ik « De Metsiers » opzette als een politieroman, bestemd om in een goedkope boekenreeks te verschijnen.

— En wat zegt Queneau er van ?

— Hij schijnt het heel goed te vinden. Als directeur bij Gallimard verzekert hij mij, dat ik een ernstige kans heb het boek in de uitstekende vertaling van Henri Van deputte bij N.R.F. te zien verschijnen.

— En verder, wat doe je verder ? Vertel eens wat meer...

— Ja, wat doe je zoal als je vrij als een vogel in Parijs moogt rondlopen? Ik zit heel veel op het atelier van Corneille en Karel Appel, de Nederlandse experimentele schilders. Op zekere dagen ben ik met Appel aan een curieus boekje begonnen. Ik schreef gedichten en hij maakte tekeningen. Wij hebben het

boekje laten drukken volgens een origineel systeem en Appel heeft nadien de overdruchte tekeningen gekleurd. En nu trachten wij het te verkopen...

— Hoe heet dat boekje nog ?

— « De onvoorziene Week ». Het kost 50 fr. Heb jij soms lust om er eentje te kopen ?

— En wat doe je nog ?

— Ik heb zopas mijn ballet uitgegeven « Zonder Vorm van Proces ». De tekst verscheen vroeger in « Tijd en Mens ». Het boekje is geïllustreerd door Pierre Alechinsky, een van de voornameste figuren van Cobra. En ik zal meewerken aan « Blur ». »

— « Blur », wat is dat ?

— Een tijdschrift van acht biadzijden, dat te Parijs door de Nederlander Simon Vintenoog uitgegeven wordt en waarvoor Corneille reeds tekeningen gemaakt heeft. Een prettig dingetje, sterk in de lijn van Antonin Artaud, maar toch wat nieuws.

— En dan ?

— En dan schrijf ik nog aan mijn scenario « Melk en Bloed », waarvan de eerste versie niet goed gelukt was.

— Man, je werkt er op los. En zeggen, dat er in Vlaanderen maar altoos geklaagd wordt over de inertie van de jongeren.

— Ze zijn ziende blind in Vlaanderen. Ze klagen en ze zeuren, maar met geen woord hebben ze gereageerd op het Reinaert-verhaal van Boon, dat in « Tijd en Mens » verschenen is. Een waar meesterwerk. En ze zijn al even onbekwaam om de gedichten te appreciëren van Albert Bontridder, de modernste en de moedigste dichter die wij op dit ogenblik hebben. Maar ze hebben de mond vol van het gesukkel van jufrouw D'Haen.

— ... waarvan de gedichten toch een zekere allure hebben.

— Nu ja, maar zou iedereen die « allure » niet kunnen bereiken, die, zoals zij aan Van Herreweghe gezegd heeft, Dante, Petrarca, Leopardi, Shelley, Rilke en wie weet ik nog gelezen heeft. Ze doet in vals marmer. En laat ons dat gevraagd nu maar stop zetten. Vertel mij liever wat nieuws over onze schilders en beeldhouwers: over Cox, en Munselton, en Welles. A propos, ik heb te Parijs een reeks aquarellen gemaakt, die je beslist zien moet!